

[Stegger Nielsen.]

Skolebygninger rejse sig ved Siden af. Det vil virke endnu mere tyngende paa deres i Forvejen haardt anspændte Budget, og mange vil have ondt ved at forstaa det. Derfor kunde denne Reform godt have ventet lidt endnu, der er ikke i den Grad Nødstilstand til Stede. Den danske Ungdom, ogsaa Landboudommen, er en vel oplyst Ungdom. Der kan ogsaa undervises godt i en gammel Skole. Der kan ogsaa drives Gymnastik i et Forsamlingshus, som vel at mærke er renholdt, og der kan drives Sløjd, selv om det sker i et ikke fuldt moderne Lokale indrettet paa Loftet i en Skolebygning. Det har vi mange Steder. Man kunde ogsaa paa dette Omraade have indrettet sig i en ond økonomisk Tid efter den gamle Recept, at den Sten, man ikke kan løfte, maa man lade ligge, i hvert Fald til bedre Tider, hvor man maaske faar flere Kræfter til at løfte den.

S. Rasmussen: Under denne Forhandling er der fremsat Udtalelser af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) og i samme Retning af den højtærede Undervisningsminister, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Fra begge Sider er der sagt, at med Hensyn til Formaalet for Folkeskolen og dermed med Hensyn til selve Formaaalsparagraffen sker der ingen Ændring. Jeg paaskønner i og for sig denne Opfattelse, men hvis dette er Meningen, forstaaer jeg ikke, hvorfor man saa vil forandre Formaaalsparagraffen, at man ikke kan beholde den, saaledes som den staar i den gamle Lov, eller ogsaa kan tage den af os ønskede Formulering. Vi tror nemlig ikke paa, at der efter de i Loven benyttede Udtryk ikke kan ske Forandring paa dette Omraade, og det er vi bange for. Derfor har vi villet gøre Formaaalsparagraffen noget mere tydelig.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) mente, at man maatte betragte Lovforslaget i Forhold til hele den Politik, der er ført fra Regeringspartierne Side. Ja, det mener jeg ogsaa, netop fordi denne Politik har ført til, at man ude i Landet er kommet til at sidde i saa trykkende Forhold, som vi sidder i, og som det ærede Medlem sikkert ogsaa vil give mig Ret i der findes.

Den højtærede Minister har ogsaa i Aften sagt, at der saa at sige intet er os imellem, i hvert Fald kun Smaating. For saa vidt man vilde have stemt for det, vi har peget paa her, og som jeg ogsaa forstod, den højtærede Minister godt kunde sympa-

tisere med, vilde jeg have set bort fra det andet; men da jeg nu forstaaer, at Regeringspartierne ikke vil stemme for de Ændringsforslag, vi har stillet, maa jeg sige, at vi sandelig ikke er enige i det grundlæggende.

Jefsen Christensen: Der er i Forbindelse med det meget vigtige Lovforslag, vi her behandler, sagt mange Ting, saaledes som der jo i øvrigt under en politisk Forhandling om saglige Spørgsmaal bliver sagt mangt og meget, ogsaa overflødige Ting. Der er i hvert Fald fremsat een Udtalelse i Forbindelse med Skolelovforslaget, som jeg bestemt vil protestere imod, inden dette Lovforslag forlader Landstinget. Der er blevet sagt af Hr. Hartvig Frisch i Folketinget, at efter Systemskiftet i 1901 har de, der har haft Regimentet i Danmark siden da, den Skamplet paa sig, at de ikke har rørt ved Folkeskolen. Efter min Mening har disse Mennesker ikke nogen saadan Skamplet paa sig, thi de, der under den Frihed, Kommunerne har haft til at kunne det, man nu siger de skal — for det er jo den væsentligste Forskel —, har ført Folkeskolen og Ungdomsskolen i Danmark frem, kan nok være deres Arbejde bekendt. Og jeg kan huske denne Tidsperiode fra A til Ø; jeg glemmer ikke Systemskiftets Dag i 1901, til Trods for at jeg da var skilt fra Danmark ved en Grænse, der heldigvis ikke skiller mere; jeg har fulgt Udviklingen paa disse Omraader meget nøje siden dengang, og jeg har som Formand for Sønderjysk Skoleforening været med til at sende et meget stort Tal af sønderjysk Ungdom ind under det frivillige Skoleliv, der er skabt under de Vilkaar, vi har haft siden da, og vi har altid med Stoltthed og Glæde kunnet gøre det. En Folkeskole, hvortil har været knyttet den frie Ungdomsskole, som har været en Pryd for det danske Folk, er ikke noget, man behøver at skamme sig over; det er tværtimod saaledes, at de Forhold, der har udviklet sig under denne Frihed, har vi kun haft Grund til at glæde os over. Saadan har nemlig Forholdene inden for Folkeskolen været, som jeg sagde før, at Kommunerne har kunnet opbygge Skolevæsenet saaledes, som man nu paa den ene Side har haft Raad til det, senere ogsaa som man paa den anden Side har ment det rigtigt under de givne Forhold for Børnenes og Ungdommens Skyld.

Det er jo ikke nogen Tilfældighed, at der er kommet en Forskel mellem Folkeskolevæsenet i Byerne og Folkeskolevæsenet i Landdistrikterne, idet der er saa mange Forhold ude i Landkommunerne, som be-